

[Aksel Larsen.]

ønsker at komme ind paa sin Optræden og det, han sagde i Gaar, og det er heller ikke min Skyld, at det ærede Medlem Hr. Pürschel har vovet sig saa langt ud, at det er nødvendigt at konfrontere ham med hans egne offentlige Udtalelser, som er fremkommet i Pressen. Der er ikke mig noget bekendt om, at det ærede Medlem har korrigeret det paagældende Referat i Det konservative Folkepartis Hovedorgan, og saa faar det ærede Medlem undskyldte, at jeg henholder mig til — ikke hvad jeg formoder og tænker om det ærede Medlem, men hvad det ærede Medlem selv har fortalt om sig selv.

Maa jeg sige til Justitsministeren, at jeg har ikke gjort mig skyldig i at gengive hans Udtalelse forkert. Jeg har ikke sagt, at Justitsministeren med et Smil afviste min Kritik af Forholdene herhjemme og mine Krav om bedre sociale Foranstaltninger, tværtimod. Nej, det, jeg vendte mig imod, var Justitsministerens Forventning om, at naar man nu først gennemførte denne Lov, vilde de reaktionære Partier nok være saa flinke bagefter, om et Aars Tid, at understøtte den nødvendige sociale Lovgivning.

Det har jeg udførligt polemiseret imod her, og jeg har aldrig forsøgt at lade, som om det ikke var sagt. Det fremgaar ogsaa af Fortrykket, at Ministeren har sagt, at over for min Skildring af Forholdene i Rusland har han kun Smil tilovers. Det er aldeles ikke nogen saglig Imødegaaelse; det kan Justitsministeren ikke være bekendt, hvis han ønsker at tages alvorligt.

Saa siger Justitsministeren, at uagtet han ikke sagde det i Gaar, mener han alligevel, at den russiske Lov af 1920 maa betragtes som et Eksperiment, der er mislykket. Saa maa jeg igen sige til Ministeren, at der staaar udtrykkeligt i Loven af 1920 — og jeg forudsætter, at Justitsministeren kan læse —, at det er en midlertidig Lov gennemført paa Grund af den øjeblikkelige Nødstilstand, og saa snart denne Tilstand ikke mere er til Stede, skal Loven ophæves. Saa kan man ikke fremstille den som et mislykket Eksperiment.

Maa jeg i Anledning af Diskussionen om Bladenes Maade at referere paa med Formandens Tilladelse oplæse 5 Linier af „Social-Demokraten“s Referat fra i Dag, som Justitsministeren ikke kender. Efter at man i faa Linier har sagt, at jeg slet ikke kunde klare mig, siger man:

„Justitsminister Steincke havde let ved at afsløre denne Argumentations

fuldkomne Falskhed og replicerede i det hele virkningsfuldt til Ordførerne.“

Jeg synes, man kunde have sparet Justitsministeren for den Tort af fremstille hans Optræden af i Gaar med saa rosende Adjektiver, som sket er. I øvrigt paa Gensyn i „Arbejderbladet“s Spalter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Den Metode, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen her anvender over for mig, er jo et Led i den sædvanlige kommunistiske Fremgangsmaade. Den er, som jeg saa ofte har sagt, lige efter Brugsanvisningen. Det er dette: legalt og illegalt, Sandhed og Usandhed blandet sammen. Det er Anvisningen, der gives, og den, som det ærede Medlem følger.

Det ærede Medlem skal ikke misbruge et Udtryk som „konfrontere med Udtalelser“. Han skaber derved en usandfærdig Atmosfære om det, han laver. Jeg vedstaaer fuldt ud og har hele Tiden vedstaaet det Udtryk i „Nationaltidende“. Jeg vedstaaer det udtrykkeligt, har aldrig fragaaet det. Det ærede Medlem er ganske uberettiget til at give det Udseende af, at jeg har gjort det. Jeg vedstaaer det, men jeg frakender det ærede Medlem Ret til ud af denne Udtalelse at udlede noget som helst, der har det fjerneste med Prostitution at gøre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: I den forrige korte Bemærkning bebrejdede det ærede Medlem mig, at jeg henholdt mig til en Udtalelse i „Nationaltidende“ og drog Slutninger af den. Nu siger det ærede Medlem, at han vedstaaer den. Saa skal man ikke komme med de Bebrejdelser! Jeg har ikke brugt mine Vendinger om Prostitutionen med Henblik paa de Udtalelser i „Nationaltidende“, men med Henblik paa de Udtalelser og den Klasificering af Kvinden, som det ærede Medlem var saa uheldig at komme med i Gaar, og som staaer i Fortrykket. Dem kan det ærede Medlem ikke løbe fra. Naar det ærede Medlem siger, at jeg blander Sandhed og Usandhed sammen, anmoder jeg det ærede Medlem om at fortælle, paa hvilket Punkt jeg har gjort mig skyldig i Usandhed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.